

MODERN GREEK A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)

Lundi 10 mai (après-midi)

Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Σχολιάστε ένα από τα ακόλουθα κείμενα:

1 (α)

Οι άλλοι δέν ξέρω τί δουλειά είχαν, κι επει πήγα μόνος μου στήν έκκλησία τής Αγίας Σοφίας τής Θεσσαλονίκης.

Τί ήσυχία, τί γαλήνη πού βασίλευε έκει μέσα! –τί άπόκοσμη δροσιά και γλυκό ήμιφως κάτω ἀπ' αὐτούς τούς μεγάλους θόλους, πάνω στή γυμνή 5 πλακόστρωση, ὅπου τά βήματά μου, μέ τίς βαριές μπότες, κάνανε τέτοια βαθιά ήχω! Κάνοντας ἔνα βῆμα, περνώντας τήν πόρτα ἀπ' τό μικρό κηπάκι πού τήν περίζωνε καί ὅπου παιδιά κυνηγιόνταν καί φώναζαν, βρέθηκα μέσα σ' ἔναν ἄλλο κόσμο, επει σά στόν ἄνυλο κόσμο τής Ιστορίας –σάν κι ἐγώ ὁ ἴδιος νά μήν ημουνα παρά ἔνα ἀργοπορημένο κομμάτι της, πού ἔφτανε, ἐπιτέλους, γιά νά σβήσει καί 10 νά χαθεῖ ἥρεμα μέσα σ' αὐτήν.

Ἡ έκκλησία ἦταν ἐντελῶς ἔρημη, ἡ κάπου έκει πέρα στό σκοτεινό ιερό φάνηκε μιά στιγμή ἡ σιλουέτα ἐνός ιερωμένου, πού ὕστερα κάπου χάθηκε.

Ναί, ἦταν ἡ πρώτη φορά, ὕστερ' ἀπό τόσον καιρό, ὕστερα ἀπό τήν κήρυξη τοῦ πολέμου καί τό θάνατο τής Νίτσας, πού ἔνιωθα κάτι νά ξελασκέρνει μέσα μου, 15 καί μιά ἄτονη βέβαια, μά τόσο γλυκιά γαλήνη νά μέ πλημμυρίζει. Δέν ξέρω ἄν σκεφτόμουνα –μά μοῦ φαίνεται πώς ὅχι. Εἶχα γίνει ἔνα μέ τό ήμιφως, μέ τούς παμπάλαιονς τοίχους, τή μυστικιστική δροσιά, καί μιά ἀπόκοσμη, σχεδόν μεταθανάτια ἥρεμία μέ λίκνιζε.

Ἡ πόρτα ὅμως ἄνοιξε. Οι συνάδελφοι μέ φώναζαν. Ἡταν ἀργά κι ἐπρεπε νά 20 τραβήξουμε γιά τό Σταθμό.

Θά ταν μία ἡ ὥρα τό μεσημέρι ὅταν φτάσαμε έκει. Πλήθος στρατιώτες καί ἀξιωματικοί περίμεναν τά διάφορα τραῖνα μέ τούς διάφορους προορισμούς. Καί 25 κόσμος ντόπιος γιά ἀποχαιρετισμούς, καί μικροπωλητές πού ξεφωνίζανε, κ' οι μανούθρες τῶν τραίνων πού κάθε τόσο σφυρίζανε. "Ἐνα ἀληθινό ἀνατολίτικο παζάρι. Κι ἀπάνω ἔνας καταγάλανος, όλοκάθαρος οὐρανός, ἔνας ἥλιος σχεδόν καλοκαιριοῦ. Ἀφοῦ θεωρήσαμε τά φύλλα πορείας μας μέ προορισμό τή Φλώρινα, τραβήξαμε νά καθήσουμε σ' ἔνα ἀπό τά πολλά καφενεῖα πού εἶναι ἀραδιασμένα στό δρόμο τοῦ σταθμοῦ, γιά νά περιμένουμε τό δικό μας τό τραίνο, πού, καθώς μᾶς εἶπαν, εἶχε μεγάλη καθυστέρηση καί θ' ἀργούσε.

30 Τότε ἄξαφνα, μέσα σέ κείνη τή βαβούρα καί τήν ἀνθρωποθάλασσα, ἀντηχήσανε, ὕστερικές οι σειρήνες τοῦ συναγερμοῦ. Τό τί ἔγινε ἦτανε ἀφάνταστο. Ποῦ πήγε καί πώς πρόφτασε νά φύγει καί νά τρυπώσει ὅλος αὐτός ὁ

κόσμος; Τραπέζια, καρέκλες ἀναποδογυριστήκανε, καί, πρίν καλά καλά συνέλθω ἀπό τό σάστισμά μου, μές στό καφενεῖο δέν ἥμαστε παρά τρεῖς: ἐγώ, ὁ 35 Ἰατρόπουλος, κι ἔνα γέρικο γκαρσόνι. «Δέ θά πᾶς, μπάρμπα;» τόν ρωτήσαμε. Σήκωσε τούς ὕδησαν του κι ἔκανε μιά βαριεστημένη χειρονομία. «Ἄν εἶναι ἡ τύχη σου...» εἶπε.

Κι ἐγώ δέν εἶχα καμιά διάθεση νά πάω, κι ὁ Ἰατρόπουλος τό ἴδιο. Εἴχαμε 40 βρεῖ ἔνα πολύ καλό καραφάκι οὐζό, κ' εἴπαμε πώς θά τανε πιό καλά νά τό πιοῦμε μέ τήν ἡσυχία μας μέσα στή γύρω ἡσυχία καί νέκρα. Πῆγα ὡς τήν πόρτα καί 45 κοίταξα τή μικρή πλατεία κι ὅσο κομμάτι δρόμο φαινότανε. Οὔτε ψυχή. Μόνο πού καί πού κανένας χωροφύλακας ξετρύπωνε ἀπ' τό καταφύγιό του κι ἔδινε μερικά προστάγματα πού ἐπιτείνανε ἀκόμα περισσότερο τήν ἐντύπωση τῆς νέκρας, γιατί, μή 50 βλέποντας ψυχή, νόμιζες πώς ἀπευθύνονται στό κενό. Μόνο ἀπέναντι στήν πόρτα τοῦ καφενείου ἔνα ἄλογο μέ τό ἐγκαταλειμμένο κάρο του μασουλοῦσε ἀνύποπτο καί κάπως αἰώνιο, μέ τή μούρη χωμένη μές στό σακούλι πού τοῦ ἔχανε 55 κρεμάσει στό λαιμό. Καμιά μύγα τό ἐνοχλοῦσε, τίναζε καί σήκωνε τότε τό κεφάλι, μισόκλεινε τό μπρός ἢ τό πίσω γόνατο, ἀνατρίχιαζε τά καπούλια του, κουνοῦσε τήν οὐρά του –καί πάλι τό μασούλισμα, ἢ ἀκινησία κ' ἡ ἀπερίγραπτη νέκρα.

Οἱ κινητῆρες τῶν ἀεροπλάνων ἀκουστήκανε ἄξαφνα –καί σχεδόν ἀμέσως τά 55 δικά μας ἀντιαεροπορικά.

«Τό νταραβέρι ἀρχίζει», εἶπα.

απόσπασμα

από το μυθιστόρημα του Γιάννη Μπεράτη, *To πλατύ ποτάμι* (1946)

- * Σχολιάστε τις σκέψεις και τα συναισθήματα του αφηγητή
- * Σχολιάστε τις περιγραφές του χώρου και της γενικής ατμόσφαιρας
- * Σχολιάστε το ύφος και τη γλώσσα του αποσπάσματος
- * Τι εντύπωση σας έκανε το απόσπασμα αυτό; Εξηγήστε τις αντιδράσεις σας

1 (β)

ΚΡΙΣΗ ΣΤΕΓΗΣ

”Οπως τά σπίτια καταλαμβάνονται
ἀπό ἄστεγους μέ ἐπείγουσες ἀνάγκες
ἀνέργους, πρόσφυγες, μετανάστες
ἔτσι καὶ τ' ἄστεγα βιώματα τῶν ἄλλων
5 πού θέλουν κάπου νά κατοικήσουν
καταλαμβάνουν τή ζωή μας, εἰσδύουν
στούς πιό ενδόμυχούς μας χώρους
μπαίνουν σέ ύπνοδωμάτια καί μπάνια
στριμώχνονται σέ καθιστικά καί σέ κουζίνες
10 έκτοπίζοντας τίς δικές μας μνήμες κι ἐμπειρίες.
Μάταια προσπαθοῦμε νά τούς κάνουμε ἔξωση
ἐξοντωμένοι ἀπό τή συγκατοίκηση μετακομίζονται
τούς ἀφήνονται τό σπίτι χωρίς καμιά συντήρηση
ώσπου νά καταρρεύσει όλόκληρο.
15 ”Αστεγα πάλι τά βιώματα τῶν ἄλλων ψάχνουν
κάπου νά κουρνιάσουν, νά μή χαθοῦν στή λησμονιά
βρίσκουν στό τέλος καταφύγιο στά ἐρείπια
μιᾶς ἔρημης, ἐγκαταλειμμένης πόλης
ἐλπίζοντας πώς κάποιοι ἐργολάβοι ἐμπειριῶν
20 κάποιοι ἀρχαιολόγοι τῶν αἰσθήσεων
μπορεῖ στό μέλλον νά τ' ἀνακαλύψουν
νά τά στεγάσουν μόνιμα σ' ἔνα τους βιβλίο.

Τίτος Πατρίκιος (2003)

- * Σχολιάστε τον τίτλο του ποιήματος σε σχέση με το περιεχόμενο
- * Σχολιάστε την διάθεση και τον τόνο της φωνής που μιλάει στο ποίημα
- * Ποια είναι τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά της τεχνικής του ποιήματος;
- * Τι εντύπωση σας έκανε το ποίημα αυτό; Εξηγήστε τις αντιδράσεις σας